

ترجمه پیام محفل روحانی ملی به تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۰۲ خطاب به جامعه بهائی ایالات متحده برای ضیافت شهر القدره ۱۵۹ بدیع
PERSIAN TRANSLATION OF THE MESSAGE OF THE NATIONAL SPIRITUAL ASSEMBLY DATED NOVEMBER 3,
2002, TO THE AMERICAN BAHAI COMMUNITY FOR THE FEAST OF QUDRAT 159

احبای بسیار عزیز،

یکی از امیدهای عمیق محفل روحانی ملی، در این دوره چهار ماهه تعمق درباره مصائب و صدمات وارده بر جمال اقدس ابهی در یکصد و پنجاه سال پیش در سیاه چال طهران، این بود که بیانیه ای خطاب به کنگره امریکا صادر گردد و در آن رسالت و مصائب حضرت بهاء الله شناسانده شود. در این ایام که به صد و هشتاد و پنجمین سالگرد تولد حضرت بهاء الله نزدیک می شویم خوشنودیم که بیانیه ذیل از طرف یکی از اعضای کنگره، عالی جناب **مارک کرک**، در تاریخ ۱۶ اکتبر ۲۰۰۲ صادر شده و در مجموعه اسناد کنگره امریکا تحت عنوان "یادواره صد و پنجاهمین سالگرد تولد دیانت بهائی" درج شده است.

با اشواق گرم بهائی

رابرت سی هندرسون

=====

E1906, 1907 CONGRESSIONAL RECORD-Extension of Remarks October 17, 2002

یادواره یکصد و پنجاهمین سالروز دیانت بهائی

عالی جناب مارک سْتیون کرک

از ایالت ایلینوی

در مجلس نمایندگان

چهارشنبه، ۱۶ اکتبر ۲۰۰۲

بیانات عالی جناب کرک: جناب رئیس، در این ماه جامعه بهائیان امریکا، که مرکز اداری آن در ایالت ایلینوی است، یکصد و پنجاهمین سالروز آغاز دیانت بهائی در ایران را گرامی می دارد. دیانت بهائی آئینی جهانی است که بیش از پنج میلیون پیرو در ۲۳۰ کشور و سرزمین دارد که بیش از ۱۴۰,۰۰۰ نفر آنان در ایالات متحده امریکا زندگی می کنند. معبد بهائی که در حوزه مسؤلیت من در ایلینوی قرار دارد و به عنوان یکی از اماکن تاریخی ملی ثبت شده است از آغاز افتتاحش در ۱۹۵۳ بیش از پنج میلیون بازدیدکننده را به سوی خود جلب نموده که از دیدن معماری بی نظیر آن و باغات با صفایش لذت برده اند.

اکتبر امسال زمان ویژه ای برای جامعه بهائی امریکا است زیرا که در این ماه بود که بهاء الله، بنیان گزار دیانت بهائی، در حالی که به ناحق در سیاه چال، که یکی از بدترین دخمه های پرثیا (ایران کنونی) بود، محبوس شده بود با رسالت خویش که بر محور محبت و وحدت بنا شده آشنا گردید. پس از آزاد شدن از این دخمه، بهاء الله پیام محبت و وحدت را ترویج نمود و این به رغم تبعیدش از بغداد به اسلامبول و از اسلامبول به ادرنه و بالاخره از ادرنه به تبعیدگاه عکا بود، یعنی جایی که در ۱۸۹۲ پس از چهل سال زندگی در تبعید به خاطر اعتقادش به یگانگی اهل عالم وفات نمود.

دیانت بهائی بر اصول همکاری و صلح به طرزى که بهاء الله طرح نموده است بنا شده. او اعتقاد به یک خداوند را تعلیم داد، و اینکه وجدان آدمی مقدس است و باید آن را ارج نهاد، و اینکه تنوع نژادی بر زیبایی کلیت بشری می افزاید، و اینکه زنان و مردان در ساحت خداوند با یکدیگر یکسانند. بهاء الله تعلیم داد که لازمه حل مسئله نابرابری در توزیع ثروت رسیدگی به آن از طریق روحانی است، و اینکه دیانت و علم باید با هم موافقت داشته باشند. او از نخستین کسانی بود که نیاز به یک زبان بین المللی را اعلام نمود، بر اهمیت تعلیم و تربیت عمومی در جهان تأکید ورزید، و توصیه نمود که برای استقرار صلح و امنیت جهانی وجود حکومت های متحد ضروری است. در اهمیت این اصول در شرایط بی ثبات دنیای امروز نمی توان به اندازه کافی تأکید کرد.

شگفت انگیز است که تا چه حد این مفاهیم در ۱۵۰ سال پیش، نه فقط در فرهنگ باستانی ایرانی بلکه حتی در ایالات متحده آمریکا، پیشرفته و مترقی بود. در آن زمان نظام برده داری و تزییقات نژادی واقعیات پذیرفته شده زندگی بودند. در ایالات متحده ۷۰ سال بعد از آن تاریخ زنان حق شرکت در انتخابات را بدست آوردند. سطح سواد و سواد آموزی در همه دنیا پایین بود و در بسیاری نقاط کسی از تعلیم و تربیت عمومی خبر نداشت. استعمار و استثمار رو به ترقی بود و کارگران از حمایت های کمی برخوردار بودند.

متأسفانه، درست همان طور که پیام بهائی در ایران ۱۸۵۲ با دشمنی و مخالفت روبرو شد، هنوز هم در آنجا با تزییقات روبرو است. جمهوری اسلامی ایران بهائیان را بدعت گذار و مرتد می شناسد که، بر طبق قوانین آن کشور، باید اعدام شوند. بهائیان، همانند دیگر اقلیت های دینی ایران، از آزادی انجام شعائر دینی خود محرومند. آنان را به مؤسسات آموزش عالی راه نمی دهند، از استخدام در بسیاری مشاغل محروم گشته اند و بسیاری از مکان های مقدسشان، گورستان هایشان، و املاکشان غصب شده یا تخریب گشته است. بهائیان از اساسی ترین حقوق بشری خود محروم شده اند.

از ۱۹۸۲ تا کنون کنگره هشت قطعنامه صادر کرده و رفتار ایران را با بهائیان یعنی بزرگ ترین اقلیت دینی آن کشور محکوم نموده است. مجمع عمومی سازمان ملل متحد، با حمایت دولت آمریکا، هر سال قطعنامه ای صادر می کند و این نقض حقوق انسانی را محکوم می نماید. ولکن بهائیان هنوز در انتظار آن آزادی دینی که در آن قطعنامه های سازمان ملل آمده و در قانون اساسی ایران وعده داده شده هستند. جامعه بهائی هنوز یک اقلیت دینی مظلوم است و از حقوق خود برای سازمان دادن تشکیلات جامعه اش، انتخاب رهبران، و انجام آزادانه فعالیت های دینی اش محروم است.

در یکصد و پنجاهمین سالگرد زندانی شدن بهاء الله و تأسیس دیانت بهائی، همگام با جامعه بهائیان آمریکا، به آرمان های برادری جهانی، صلح، همکاری و تفاهم که بهاء الله بدان معتقد بود احترام می گذاریم. اینها ارزش های بهائی هستند، ارزش های آمریکائی هستند، و ارزش های جهانی هستند. ضمناً می خواهیم از فداکاری های عظیم بسیاری از مردم سراسر جهان که کوشیده اند تا آزادی و عدالت حقیقی برای جمیع نوع انسان نه فقط یک رویای آمریکائی باشد بلکه یک واقعیت جهانی هم شود سپاسگزاری کنم.